

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolite Polskiej

Dnia 14.maja 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie w Wydziale VII Karnym w składzie następującym:

Przewodniczący : S.O. W.Maciółowski

Ławnicy : 1/ Józef Hachaj , 2/ Saturnin Wysocki

Protokółant : apl. W.Stybel

w obecności Prokuratora S.O. A.Kordeckiego

rozpoznawszy w dniu 14. maja 1948 sprawę

Willy 'ego B i l o w a

urodz. 25.III. 1910 r, w Andrzejówce / Wołyń / syna Ludwika i Emilii
z d. Neumann , wyznania ewangel. robotnika,rolnego , żonatego , zam.
w Leitfrieden / Prusy Wschodnie / przynal. państw. i narod. niemieckiej,

oskarżonego o to, że :

I. po 1/9 1939 w Rzeszy niemieckiej i w Polsce należąc do sztafet
ochronnych / Schutzstaffeln SS/ powołanych i uznanych przez narodowo
socjalistyczne władze państwa niemieckiego , oraz od 11.XI 1941 r,
do stycznia 1945 r, pełniąc obowiązki jako członek załogi obozu
koncentracyjnego w Oświęcimiu , brał udział w organizacjach przestęp-
czych , mających na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludz-
kości ,

II. w 1942 r, na terenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu idąc
na rękę władzy państwa niemieckiego , dokonał zabójstwa osadzonego
tam więźnia nieustalonego nazwiska przez zastrzelenie go.

o r z e k ł :

I.oskarżony Willy Bülow winien jest , że w Polsce od 11.listopada

1941 r, należąc do sztafet ochronnych " Schutzstaffeln SS " powołanych i uznanych przez narodowo-socjalistyczne władze państwa niemieckiego, oraz od powyższego czasu do stycznia 1945 r, pełniąc obowiązki jako członek załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu brał udział w organizacjach przestępczych mających na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, a więc przestępstwa z art. 4 § 2 lit. a/ § 3 lit. b/ dekretu z 31.8 1944 r, w brzmieniu dekretu z 11.12. 1946 Dz.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 i po myśli tych przepisów zostaje skazany na więzienie przez lat pięć z zaliczeniem do kary okresu przytrzymania i aresztu tymczasowego od dnia 20. grudnia 1946 r, do dnia 14. maja 1948 r, a po myśli art. 7 wymienionego dekretu Sąd orzeka względem tegoż oskarżonego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez lat pięć, oraz przepadek całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Ponadto oskarżony Willy Bülow winien jest czynu objętego ustępem II aktu oskarżenia a więc przestępstwa z art. 1 ust. 1 wyż. cyt. dekretu i po myśli tych przepisów zostaje skazany na karę śmierci. Po myśli art. 7 powołanego dekretu Sąd orzeka względem oskarżonego utratę praw publicznych i honorowych praw obywatelskich na zawsze a nadto konfiskatę majątku skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Po myśli art. 31 kk. wymierza się oskarżonemu Willemu Bülowowi jako karę łączną karę śmierci, a po myśli art. 7 powołanego poprzednio dekretu Sąd orzeka względem oskarżonego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze, oraz przepadek mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Sąd uwalnia oskarżonego wyżej wymienionego od uiszczenia kosztów postępowania i opłat sądowych po myśli art. 598 kpk. i art. 4 dekretu o kosztach sądowych.

II. Natomiast Sąd uniewinnia oskarżonego Willy Bülow z reszty oskarżenia, a kosztami związanymi z tą częścią oskarżenia obciąża Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

ad I. Osk. Willy Bülow przyznał się, że w listopadzie 1941 r, wcielony został do wojska niemieckiego i przydzielony do oddziałów Totenkopfverbände a w szczególności do organizacji Waffen SS i dnia 11. listopada 1941 odkomenderowany został do pełnienia służby jako członek załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu . Tam. przechodził przeszkolenie SS . mańskiej do lata 1942 r, Następnie w ciągu r.1942 i 1943 r, pełnił on tam służbę wartowniczą i odprowadzał więźniów do pracy i pilnował więźniów przy pracy w Oświęcimiu w podobozie Oświęcims w Budach . Przebywał on tam aż do stycznia 1945 r, W ciągu owej służby awansował on już w r. 1942 na Sturmana a w r. 1943 na Rottenführera.

Te wyjaśnienia potwierdzają dane odczytane z książeczki wojskowej oskarżonego znajdującej się na karcie 5 . w toku przewodu sądowego Wprawdzie jak już nadmieniono osk. podał niejako na swoje usprawiedliwienie , że został wcielony do wojska , skoro jednak przydzielono go do Waffen SS i to bezpośrednio potem do pełnienia służby w obozie wyżej wspomnianym , które to oddziały tworzyły tzw. Totenkopfverbände uznane zostały orzeczeniem wyroku norymberskiego za organizację zbrodniczą i także polskie Sady i Trybunały Narodowe. Również i Sąd orzekający w tej sprawie uważa te oddziały za ~~innowację~~ organizację Allgemeine SS zwłaszcza gdy te oddziały pełniły służbę w obozach koncentracyjnych lub brały udział w zabójstwach ludności cywilnej krajów okupowanych przez wojska niemieckie . Wedle bowiem brzmienia art. 4 § 2 dekretu z dnia 31.8 1944 w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.12 1946 r, Dz.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 / jednolity tekst dekretu z dnia 10/XI 1946 poz. 376/ organizacja jest zbrodniczą jeżeli ma na celu zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne. Obozy koncentracyjne a więc bezprzecnie i obóz w Oświęcimiu były przeznaczone do systematycznego popełnienia zbrodni przeciwko

ludzkości co jest nie tylko w Polsce ale prawie na całej kuli ziemskiej powszechnie znane. Obozy te były fabrykami śmierci . Nad tym już nawet nie potrzeba się szerzej rozwodzić.

Sąd nie mógł przyjąć , że osk. został do tych oddziałów wciągnięty przymusowo i nabrał przekonania , że oskarżonemu obiecano dać obywatelstwo niemieckie , którego nie posiadał jako dawny obywatel polski pod warunkiem wyrażenia zgody wstąpienia do Waffen SS i oskarżony z tego skorzystał i okazał się gorliwym służbistą i wykonawcą rozkazów względnie intencji parti NSDAP co można wnosić z szybkiego i dość wysokiego awansu oskarżonego mimo jego analfabetyzmu. Oskarżony w każdym razie najwidoczniej godził się z tym stanem rzeczy i musiał wiedzieć jakie zbrodnie w obozie są popełniane na więźniach politycznych i innych , gdyż na nie zapewne patrzył codziennie.

Oddziały Waffen SS w tym obozie zdaniem Sądu są oddziałami SS , pełniły one bowiem te same czynności co SS .

Organizację obozów tych czy to jako SS czy Waffen SS była organizacją względnie grupą przestępczą w rozumieniu art. 4 powołanego wyżej dekretu , albowiem celem tych obozów było bezprawne pozbawienie wolności , zdrowia , mienia i życia poszczególnych jednostek i grup ludności ze względu na ich przynależność rasową , narodowość lub przekonania polityczne . Organizacja ta miała na celu popełnienie zbrodni przeciw ludzkości , które są jednocześnie przestępstwami z kodeksów karnych wszystkich cywilizowanych narodów . oraz zbrodni wojennych o ile chodzi o jeńców radzieckich . Zresztą najlepszym przykładem tego jest ~~zax~~ wykazanie zeznaniami świadka Mariana Zajdlicza zachowania się oskarżonego. Mianowicie zeznaniami tego świadka stwierdził Sąd , że oskarżony ten w podobozie w Budach gdzie pełnił służbę jako Wachman w roku 1942 podczas pełnienia tej służby przy nadzorowaniu więźniów pracujących przy kopcowaniu ziemniaków. Gdy podczas tej pracy jeden z więźniów nieustalonej narodowości najprawdopodobniej Rosjanin poprosił oskarżonego o zezwolenie na

chwilowe oddalenie się celem zaspokajenia naturalnej potrzeby - oskarżony zezwolił mu na to a gdy następnie więzień ten oddalił się około 20 kroków oskarżony Bülow zmierzył się z karabinu i wystrzelił do owego więźnia , który natychmiast upadł.

Czy więzień ten później zmarł wskutek tego postrzału , tego wyniki przewodu sądowego wprowadzić nie wykazały , gdyż nikt wówczas nie podszedł do postrzelonego , lecz to jest rzeczą obojętną wobec dokonania czynu oskarżonego. Zamiarem jego było niewątpliwie zabicie więźnia a w każdym razie czyn jego mógł spowodować śmierć więźnia a raczej oskarżony wiedział , że może spowodować zabicie tego więźnia strzelając do niego z tak bliskiej odległości.

W czynie tym mieszczą się znamiona istoty przestępstwa z art. 1 p.1. dekretu wyżejwołanego.

Cała działalność oskarżonego była skierowana ku wypełnieniu poleceń władz działających w myśl zaleceń organizacji NSDAP i zmierzających do wyniszczenia narodów krajów okupowanych a z istoty czynu odnośnie zarzucanego oskarżonemu zabójstwa wynika , że osk. dopuszczając się jego wiedział dobrze , że idzie na rękę władzy państwa niemieckiego które było kierowane przez naczelne władze NSDAP

Należenie oskarżonego do Waffen SS i do załogi obotu w Oświęcimiu i w warunkach poprzednio wyszczególnionych kwalifikuje się jako przestępstwo z art 4 § 2 lit. a/ i § 3 lit. b/ wspomnianego dekretu i przyczyn już przytoczonych na początku uzasadnienia.

Przy wymiarze kary odnośnie kary więzienia za ostatnio przytoczone przestępstwo przyjął Sąd jako okoliczności łagodzące analfabetyzm oskarżonego a jako obciążające jego długie i gorliwe pełnienie służby w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.

Karę śmierci orzeczoną na mocy przepisów art. 1 powołanego dekretu a jako karę łączną opiera się na przepisie art. 31 k.k.

~~Cała działalność oskarżonego była skierowana ku wypełnieniu poleceń władz działających w myśl zaleceń organizacji NSDAP zmierzających do wyniszczenia narodów~~

Wyniki przewodu sądowego nie dostarczyły dowodów, czy w obozach na terenie Rzeszy niemieckiej w których oskarżony po styczniu 1945 służbę pełnił znajdowali się więźniowie będący obywatelami Państwa Polskiego i dlatego Sad uniewinnił oskarżonego od zarzutu zbrodniczej działalności tj. o należenie do Waffen SS na terenie Rzeszy niemieckiej.

Reszta orzeczeń opiera się na przepisach wyszczególnionych w sentencji wyroku.

Maciejewski

*Sędziów
Harkuszyński*